

**Norwegia:
Ustawa o rejestrowanych związkach partnerskich**

Tłumaczenie z angielskiego na podstawie broszury opublikowanej przez norweski rząd dotyczącej ówczesnego projektu ustawy norweskiego Parlamentu. Szczegóły do cytowania: „Norweska Ustawa o rejestrowanych związkach partnerskich dla par homoseksualnych”, Ministerstwo ds. Dzieci i Rodziny, Oslo, Norwegia, kwiecień 1993 r.

Ustawa (projekt) o rejestrowanych związkach partnerskich

Dział 1

Dwie osoby tej samej płci mogą zarejestrować ich związek partnerski ze skutkami prawnymi wpływającymi z niniejszej ustawy.

Dział 2

Rozdział 1 Ustawy o małżeństwie dotyczący warunków zawarcia małżeństwa będzie stosowany odpowiednio do rejestracji związków partnerskich. Nie może zawrzeć związku partnerskiego osoba, której wcześniejszy rejestrowany związek partnerski lub małżeństwo istnieje.

Rozdział 2 Ustawy o małżeństwie o weryfikacji spełnienia warunków zawarcia małżeństwa i rozdział 3 Ustawy o małżeństwie o zawarciu małżeństwa i uroczystości ślubnej nie mają zastosowania do rejestracji związków partnerskich. Związek partnerski może zostać zarejestrowany tylko wtedy, gdy jedna lub dwie strony mają miejsce zamieszkania w królestwie i przynajmniej jedna z nich posiada obywatelstwo norweskie. Weryfikacja spełnienia warunków i procedura rejestracji związków partnerskich będzie się odbywać zgodnie z regułami wydanymi przez Ministerstwo.

Dział 3

Rejestracja związków partnerskich wywiera takie same skutki prawne jak zawarcie małżeństwa z wyjątkami określonymi w dziale 4. Przepisy norweskiego ustawodawstwa dotyczącego małżeństw i małżonków stosuje się odpowiednio do rejestrowanych związków partnerskich i rejestrowanych partnerów.

Dział 4

Przepisy Ustawy o adopcji dotyczące małżonków nie mają zastosowania do rejestrowanych związków partnerskich.

Dział 5

Bez względu na przepis artykułu 419a Ustawy o postępowaniu cywilnym, powództwa dotyczące rozwiązania rejestrowanych związków partnerskich, zawartych w tym kraju, mogą być zawsze wnoszone do norweskiego sądu.

Dział 6

Ustawa wejdzie w życie w dacie ustalonej przez króla.

Dział 7

Od daty wejścia ustawy w życie, w innych ustawach zostaną wprowadzone następujące zmiany:

1. Kodeks karny, nr 10 z 22 maja 1902 r. zostanie zmieniony w następujący sposób: paragraf 220 otrzyma następujące brzmienie: Każda osoba, zawierająca małżeństwo, które jest nieważne zgodnie z rozdziałem 3 lub 4 Ustawy o małżeństwie lub zawierająca związek partnerski, który jest nieważny zgodnie z działem 2 paragraf 1 Ustawy o związkach partnerskich (porównaj dział 3 Ustawy o małżeństwie) lub z działem 2 paragraf 1 zdanie drugie Ustawy o związkach partnerskich podlega karze do 4 lat pozbawienia wolności. Jeśli małżonek lub partner nie wiedział, że małżeństwo lub związek partnerski został zawarty niezgodnie z powyższymi przepisami, on lub ona podlega karze do 6 lat pozbawienia wolności. Współudział podlega tej samej karze. Jeśli ktoś zawiera lub przyczynia się do zawarcia małżeństwa lub rejestrowanego związku partnerskiego będącego nieważnym ze względu na zastosowane formy z osobą nie świadomą nieważności takiego związku, osoba taka podlega karze do 4 lat pozbawienia wolności.

Paragraf 338 otrzymuje następujące brzmienie:

Każda osoba, która zawiera małżeństwo lub związek partnerski zgodnie z Ustawą o rejestrowanych związkach partnerskich w ten sposób, że pomija obowiązujące przepisy dotyczące warunków ważnego małżeństwa lub rejestracji związków partnerskich, zwolnienia lub innych warunków ustawowych lub współdziała w wymienionych czynach podlega karze grzywny.

2. Ustawa o małżeństwie nr 47 z 4 lipca 1991 r. zostaje zmieniona w następujący sposób: dział 4 otrzymuje następujące brzmienie: Nie może zawrzeć małżeństwa osoba, której wcześniejsze małżeństwo lub rejestrowany związek partnerski istnieje.

Dział 7 paragraf 1 litera e otrzymuje następujące brzmienie: e. Każda strona małżeństwa uroczyście oświadczy na piśmie czy on lub ona zawarła wcześniej małżeństwo lub rejestrowany związek partnerski. W takim przypadku, należy przedstawić dowód, że wcześniejsze małżeństwo lub rejestrowany związek partnerski ustał wskutek śmierci lub rozvodu lub został rozwiązany zgodnie z działem 24. Dowód śmierci poprzedniego małżonka lub rejestrowanego partnera – co do zasady – jest przedstawiany w formie zaświadczenia wydawanego przez krajowy lub zagraniczny organ władzy publicznej. Jeśli nie można uzyskać takiego zaświadczenia, strony mogą przedstawić informacje i dowody właściwemu sędziemu sądu do spraw spadkowych, porównaj dział 8 Ustawy o sprawach spadkowych i opiekuńczych. Jeśli zarządzanie majątkiem nie podlega jurysdykcji norweskiego sądu ds. spadkowych, sprawa może zostać wniesiona przed sąd ds. spadkowych właściwy ze względu na miejsce weryfikacji warunków małżeństwa. Sąd ds. spadkowych postanowi w zarządzeniu o uznaniu dowodów. Wstępna apelacja od zarządzenia może zostać wniesiona przez stronę, przeciwko której została podjęta decyzja. Jeśli dowody zostaną uznane, sąd ds. spadkowych zawiadomi o tym Gubernatora Hrabstwa (County Governor), który może wnieść wstępną apelację od tego zarządzenia. Dowód ustania małżeństwa lub rejestrowanego związku partnerskiego wskutek rozvodu lub rozwiązania zgodnie z działem 24 może być

przedstawiony w postaci urzędowego zezwolenia lub orzeczenia sądu poświadczonego jako ostateczne. Kwestia tego czy w Norwegii można zawrzeć małżeństwo na podstawie rozvodu zagranicznego podlega decyzji Ministerstwa zgodnie z przepisami działu 4 Ustawy nr 38 z 2 lipca 1978 r.

Dział 7 paragraf 1, 2 i 3 otrzymują następujące brzmienie: j. Każda strona małżeństwa przedstawi poręczyciela, który uroczyście oświadczy, że on lub ona zna daną stronę i określi czy ta strona zawarła małżeństwo lub rejestrowany związek partnerski i czy strony są ze sobą związane jak wspomniano w dziale 3.

Dział 8 paragraf 1, 2 i 3 otrzymują następujące brzmienie: Każda osoba, która była poprzednio w małżeństwie lub była partnerem w rejestrowanym związku partnerskim musi przedstawić dowód, że majątek stron poprzedniego małżeństwa lub rejestrowanego związku partnerskiego został przekazany pod zarząd sądowi ds. spadkowych, lub przedstawić oświadczenie byłego małżonka lub partnera lub spadkobierców stwierdzające, że majątek jest dzielony pozasądowo. Przepis ten nie ma zastosowania, jeśli oświadczenie jest przedstawiane przez byłego małżonka lub partnera i stwierdza ono, że w małżeństwie lub rejestrowanym związku partnerskim nie było aktywów do podziału lub przez spadkobierców zmarłego małżonka lub partnera, w którym wyrażają zgodę na pozostawienie niepodzielnego majątku w posiadaniu osoby pozostającej przy życiu. Jeśli poprzednie małżeństwo lub rejestrowany związek partnerski został rozwiązany w sposób inny niż śmierć i jeśli więcej niż dwa lata minęły od momentu rozwiązania, wystarczy, że osoba, która chce zawrzeć nowe małżeństwo oświadczy, że majątek został podzielony lub, że nie było nic do podziału między małżonków lub partnerów.